

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **K. B.**

oskarżonego z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 lutego 2013 r.

wniosku Sądu Rejonowego w W.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L.

UZASADNIENIE

Oskarżony K. B. stanął pod zarzutem popełnienia przestępstw z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegających na tym, że w okresie od dnia 22 lutego 2010 roku do dnia 27 sierpnia 2012 roku w W., w kierowanych do Sądu Okręgowego w W. pismach, znieważył funkcjonariusza publicznego w osobie sędziego Sądu Okręgowego w W. – L. H. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz poprzez umieszczanie przy nazwisku sędziego faszystowskich znaków „SS”. Został również oskarżony o to, że w okresie od dnia 10 czerwca 2010 roku do dnia 27 sierpnia 2012 roku w W., w kierowanych do Sądu Okręgowego w W. pismach, znieważył funkcjonariuszy publicznych w osobach sędziów Sądu Okręgowego w W.: W. R., M. W. i M. S. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz poprzez umieszczanie przy nazwisku sędziów faszystowskich znaków „SS”.

Sąd Rejonowy w W., wskazując na potrzebę zastosowania w sprawie instytucji określonej w art. 37 k.p.k., argumentował, że jednym z pokrzywdzonych jest sędzia Sądu Okręgowego w W. – M. S., zajmujący stanowisko wiceprezesa tego Sądu, który w ramach wykonywania swoich obowiązków nadzoruje orzecznictwo karne w Sądzie rozpoznającym niniejszą sprawę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy korzysta z uprawnienia przyznanego mu w art. 37 k.p.k. także wówczas, gdy uzna, że w realiach procesowych sprawy dobro wymiaru sprawiedliwości jest realnie zagrożone, np. poprzez wystąpienie okoliczności, które mogą stwarzać usprawiedliwione wątpliwości co do bezstronności sądu.

Taką okolicznością jest sytuacja, w której pokrzywdzonym jest wiceprezes do spraw karnych sądu przełożonego nad sądem właściwym do rozpoznania sprawy, sprawujący nadzór w zakresie orzecznictwa nad sądem *meriti*. Mogą bowiem wtedy pojawić się w odbiorze społecznym, wprawdzie obiektywnie nieuzasadnione, ale jednak zrozumiałe, powszechne podejrzenia o brak bezstronności sądu w rozpoznawanej sprawie.

Z tego względu, a nadto z uwagi na względy ekonomii procesowej sprawę oskarżonego K. B. należało przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L., którego siedziba położona jest w pobliżu Sądu Rejonowego w W.